

MariannuM

Týždenník Rímskokatolíckej farnosti Vranov nad Topľou - Čemerné

Ročník IX./2017

Číslo 48

500 ROKOV

31. októbra 2017 si pripomenieme 500. výročie reformácie. Konferencia biskupov Slovenska pri tejto príležitosti pripravila nasledujúce vyjadrenie:

Päťsto rokov od začiatku reformácie je dôvodom uvažovať nad týmito udalosťami. Toto okružle výročie prežívame najmä v duchu pokánia, rovnako však v nádeji.

Chceme vyjadriť ľútosť, že kvôli dejinnému napätiu došlo k prejavom neznášanlivosti. Uvedomujeme si, že nás spája sviatosť krstu, úsilie žiť z Božieho slova a budovať Božie kráľovstvo tak, aby sme boli verní nášmu Pánovi Ježišovi Kristovi.

Po Druhom vatikánskom koncile nechýba v našich cirkvách a cirkevných spoločenstvách úsilie o prehĺbovanie dialógu. Máme nádej, že hľadajúc pravdu budeme môcť jedného dňa z Božej milosti prežívať plné kresťanské spoločenstvo.

Osobitne chceme vyjadriť svoju úctu a vďačnosť, že predovšetkým v posledných rokoch sa vybudovali dobré vzájomné vzťahy a porozumenie.

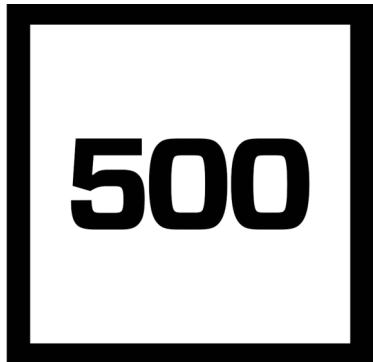
Minulosť zmeniť nedokážeme. V tejto chvíli však pred nami stoja nové výzvy. Slovensko potrebuje novú evanjelizáciu a nesmie opustiť líniu prirodzeného zákona a zdravého rozumu.

Ľudský život a jeho dôstojnosť si zaslúžia ochranu – od počatia až po prirodzenú smrť, takisto treba podporovať rodinu založenú na manželstve muža a ženy. Spoločne môžeme prispieť k opravdivému, plodnému rozvoju občianskej spoločnosti a demokracie.

Nech je spomienka na výročie reformácie dôvodom na intenzívnejšiu spoločnú modlitbu a hľadanie jednoty v duchu Ježišových slov: „Aby všetci jedno boli“ (Jn 17, 21).

(prevzaté z Postoj.sk)

(Marcel Stanko)

Hľadáme

odpoveď

PREČO JE KOSTOL BOŽÍM DOMOM?

Modliť k Bohu sa môžeme kdekoľvek, je však osobitne prítomný na miestach, ktoré sú určené na modlitbu spoločenstva: v kostoloch a kaplnkách.

Ježiš chodieval do chrámu v Jeruzaleme. Ako dvanásťročný ho už považoval za dom Boha, svojho Otca. O niekoľko rokov neskôr, keď videl, ako ľudia v chráme obchodovali, rozhneval sa a obchodníkov vyhnal. Povedal, že dom jeho Otca musí byť „domom modlitby“, a nie „lotrovským pelechom“ ani miestom svetských záležitostí. Ako kresťania nemusíme ísť do jeruzalemského chrámu. Vďaka Ježišovi už nie je len jedno miesto na zemi (Jeruzalemský chrám), kde môžeme stretnúť Boha. Sám Ježiš je všade naším chrámom a my sme chrámom Ducha Svätého. Všetci tí, ktorí nasledujú Ježiša a sú pokrstení, tvoria Cirkev. Preto sv. Peter povedal: „Dajte sa vbudovať aj vy ako živé kamene do duchovného domu“. 1Pt 2,5 Pre modlitbu spoločenstva a najmä pre Ježišovu prítomnosť v Eucharistii je každý kostol Božím domom a jedinečným miestom na modlitbu. Boh tu na nás čaká. Kostol je tiež prioritným miestom určeným na slávenie sv. omše. Prví kresťania sa často schádzali na spoločné modlitby. Ak ich navštívil apoštol, mohli i sláviť Eucharistiu. Dialo sa to v izbe domu jedného z nich, pretože vtedy neboli ešte žiadne kostoly. Čoskoro zaviedli zvyk, že

miestnosť bola vyhradená na modlitbu a prestala sa používať na iné účely. To, čo sa tam sláвило, bolo natoľko posvätné, že to posvätilo i samotnú miestnosť. Preto boli prvými kostolmi izby a časti domov vyčlenené na modlitbu k Bohu a prijímanie sviatostí. V každodennom živote si často veci odkladáme na špeciálne účely: pekné oblečenie na formálne príležitosti, najlepší príbor pre slávnostné obedy. Rovnako si odkladáme i veci na náboženské účely. Aj posvätený ružec už nie je iba povrázkom so zrnkami, ale je niečím posvätným, teda určeným na oslavu Boha. Kostol tiež býva posvätený prítomnosťou, ako sa začne používať. Budova z kameňov, železa a skla ako iné budovy je takto vyčlenená na stretnutie boha s jeho ľudom. Celé stáročia si ľudia uctievali Boha tým, že kostoly stavali ako najlepšie a najkrajšie budovy zo všetkých. Preto je logické mať tieto miesta v úcte. Keď vstúpime do katolíckeho kostola, pokľakneme smerom k svätostánku, kde je Ježiš fyzicky prítomný. Ak nie je svätostánok umiestnený v strede kostola a nevidíme ho, keď vstúpime do kostola, pokloníme sa smerom k oltáru. Ak musíme niečo v kostole povedať, šepkáme, aby sme nenarušili ticho potrebné na modlitbu. Spoločenské aktivity,

ako je stretnutie pri káve, alebo iné, môžeme organizovať mimo posväteného priestoru. Katolíci žijúci v okolí kostola, vo farnosti, spolu uctievať Boha ako spoločenstvo v danom kostole. Kostol nás tak privádza nielen bližšie k Bohu, ale aj jeden k druhému. Kostol je Božím domom, kde môžeme Boha stretnúť. Preto nie je prekvapujúce, že sa už celé storočia venuje mimoriadna pozornosť vzhľadu kostolov. Z funkčného hľadiska sa od kostola nevyžaduje mnoho. Musí byť dostatočne veľký, aby sa doňho vošlo celé spoločenstvo na modlitbu. Preto sa môže venovať osobitná pozornosť skrášľovaniu budovy. Zatiaľ čo pri stavbe nemocnice potrebujeme

splniť veľa technických požiadaviek na úkor krásy. Funkčnosť a forma sú tu prepojené. Keďže funkciou kostola je vytvorenie miesta pre uctievanie Boha, je len logické, ak sa stavajú čo najkrajšie budovy. Vzhľad a výzdoba kostolov sa postupom času menili. V rôznych obdobiach prevládali rôzne architektonické a umelecké smery a štýly. V každom období sa však ľudia usilovali stavať kostoly, ktoré by boli najlepšimi a najkrajšími kúskami štýlu danej doby. Len najlepšie a najkrajšie budovy sú hodné stať sa Božím domom.

(Dominika Čechová)

Zdroj: Remery, M.: Tweetuj s Bohom

1. čítanie: : Iz 45, 1. 4-6

Ž: 96, 1+3. 4-5. 7-8. 9-10ac

Refrén: Vzdávajme Pánovi slávu a česť.

2. čítanie: 1 Sol 1, 1-5b

Evanjelium: Mt 22, 15-21

Krátke zamyslenie na evanjelium:

V textoch 21. až 25. kapitoly Matúšovho evanjelia ide o všetko. Farizeji a znalci zákona neprijímajú Ježišovo poslanstvo, neverili. Ale už nezostáva žiaden čas na vysvetľovanie. Ježiš teda veľmi ostro usvedčuje týchto „vzorných“ veriach, ktorí ním pohrdajú a napádajú ho, ako keby bol falošným prorokom, z ich pokrytectva. Sami sa považujú za čistých pred Bohom. A práve títo ľudia ukazujú pred zástupom, že ich vzorné plnenie Tóry je pochybné hneď v prvom a najväčšom prikázaní. Veď žiadny Izraelita nesmel mať pri sebe obraz človeka ani zvierata, pretože to bolo považované za modloslužbu. Preto si Ježiš vyžiada denár od nich a nie od niektorého z učeníkov, ani nevytiahne peniaz z vlastnej kapsy. Pán tak presne vystihne, o čo v tejto situácii ide: slepé plnenie Tóry nevedie k spásu. Podstatné je, prečo a pre koho úkony našej viery konáme!

(podľa www.vira.cz)

Liturgia hodín: 1. týždeň žaltára

CYKLOTÚRA

Streda 12. 7. 2017 - pokračovanie

Otec Marek v homílii vyzdvihol okamih našej prítomnosti na tomto pútnickom mieste, ktorý nás približuje viac k Bohu, viac k Ježišovi a to prostredníctvom jeho matky, matky sedembolestnej, ktorá najlepšie vie, že k Bohu vedie cesta cez mnohé trápenia a súženia. Sama ich vo svojom živote prežila a práve preto je pre nás tou najväčšou oporou v ťažkostiach nášho života na ceste k Ježišovi, k jej synovi a našom Pánovi. Po svätej omši k nám prichádza o. Ondrej Kentoš a spolu s ním a jeho komentárom robíme prehliadku celej baziliky. Svoju reč najprv začal pri oltári a my sme ho pozorne počúvali:

„Na základe šíriacej sa úcty k soche Sedembolestnej a údajných zázrakov na jej príhovor, vymenoval ostrihomský arcibiskup Imrich Esterházy (1664 – 1745) na jar v roku 1732 desať člennú komisiu, ktorá mala preskúmať pravdivosť zázrakov. Zozbierali 816 písomných svedectiev, z toho boli komisiou uznaných viac ako 720 za autentické, ktoré mali pôvod nadprirodzeného charakteru. Od roku 1732 je zaznamenaných už 2160.

Aby sa predišlo prípadným neželaným zásahom bola socha sedembolestnej počas procesu v tichosti prenesená do Loretánskej kaplnky na námestí vedľa farského kostola. Na svoje pôvodné miesto do trojhrannej kaplnky bola slávnostne prenesená 9. novembra 1732 až po skončení procesu za účasti viac ako 20 000 veriacich, ktorých viedol šaštínsky archidiakon Imrich Esterházy, synovec a zároveň aj menovec arcibiskupa.

Kult Sedembolestnej Panny Márie sa začal veľmi rozširovať a pútnici prichádzali nie v stovkách ale v desať tisícoch. Otec arcibiskup zistil, že je potrebné vybudovať dôstojné

miesto pre tento kult a začal hľadať vhodných ľudí, vhodné projekty a tak si spomenul na otcov Pavlínov. Sám totiž patril do tejto rehole. Zavolať si Pavlínov, ktorí už mali s budovaním pútnických miest svoje skúsenosti – Marianka, Jasná Hor, ... A tak na Zelený štvrtok 1. apríla 1733 prišli prví traja Pavlíni a začali na zelenej lúke pri trojhrannej kaplnke slúžiť pútnické sväté omše. Na podnet otca arcibiskupa Esterháziho sa začala v roku 1736 budovať súčasná bazilika, ktorú dokončili v roku 1762.

Počas stavby boli rôzne komplikácie. Pozemok, na ktorom stojí bazilika bol močariskom. Najprv ho museli vysušiť. Vedľa kláštora je vybudovaný rybník, do ktorého sa zvädzala niekoľko rokov voda z miesta, kde dnes stojí bazilika. Tento rybník slúži na tieto účely až podnes. Stavbu projektoval dvorný cisársky architekt Ján Damiáni z Viedne, ktorý nepočítal s tým, že keď sa močiar vysuší – tak jeho podložie bude z piesku, bude sa stále rozdrobovať, jeho terén je nestabilný a nevhodný na stavbu základov. Z Božej prozreteľnosti sa vtedy vracia z Ríma do Marianky Pavlín páter Matej Vépy rodák z Trnavy. Do Ríma bol vyslaný generálnym predstaveným na štúdium dogmatiky a popritom chodil aj tajne na prednášky z architektúry. On navrhol, aby sa k pilotom, ktoré boli zasunuté v zemi privádzala sieťou kanálikou voda. Tak zabezpečil stále rovnakú vlhkosť podložia a stabilitu základov. Funguje to dodnes. Neďaleko kláštora, kde je teraz futbalové ihrisko, je artézska studňa, ktorá nepretržite perlí vodu. Z nej potom je voda odvádzaná podzemnými kanálmi do dvoch vyrovnávajúcich studní, aby tam bol stály tlak a stála hladina vody. Odtiaľ preteká sieťou malých kanálikov všetkými pivnicami a steká do podložia k základom. Tá voda, ktorá sa nevstrebe do základov vyteká do rieky Myjavý.“

pokračovanie v nasledujúcich číslach
(Peter Tóth)

KRAJINA MISIONÁROV

Pán Boh má naše krásne Slovensko veľmi rád, ležíme sťaby v srdci Európy a okrem vynikajúcich minerálnych prameňov „vyvážame“ do sveta aj vynikajúcich misionárov.

Nie je to maličkosť, že sa môžeme hrdiť aj už emeritným kardinálom Jozefom Tomkom, rodákom z východného Slovenska, ktorý dlhé roky zastával funkciu prefekta v Kongregácii pre evanjelizáciu národov. Jeho profesor na michalovskom gymnáziu – Štefan Hlaváč bol horlivým podporovateľom misionárov, zvlášť sa angažoval za misie v ďalekom Japonsku, kam odišli traja slovenskí saleziánsky kňazi: don Foltín, don Suchán a don Figura. Strom sa najlepšie pozná podľa ovocia, zapojme sa teda zvolenou formou do pomoci misiám a misionárom. V prvom rade sú to modlitby celej Cirkvi, všetkých nás, ktorí sa ako jedna veľká rodina schádzame vo všetkých chrámoch sveta, aby sme vyprosovali pomoc Ducha Svätého a priaznivé podmienky na ohlasovanie evanjelia v celom svete. Ovocím modlitieb je množstvo vybudovaných kostolov, kaplniek, kláštorov, misijných staníc, kňazských seminárov a tiež nesmierne množstvo ľudí, ktorým misijné projekty z finančných projektov získaných zo zbierok Misijnej nedele pomohli v zdravotnej, sociálnej i vo vzdelávacej oblasti.

Komu vďačíme za to, že sa každý rok v predposlednú októbrovú nedeľu slávia v Cirkvi misie? V roku 1926 Najvyššia rada Pápežských misijných diel predložila pápežovi Piusovi XI. tento návrh, ktorým bol veľmi nadšený. Tvrdil, že táto myšlienka je dar z neba, a stal sa vynikajúcim nástrojom na ohlasovanie evanjelia celému

stvoreniu. Schváleniu návrhu však predchádzala dlhá história, na začiatku ktorej stojí mladá dievčina z francúzskeho mesta Lyon, menom Pauline Jaricotová. Narodila sa zbožným rodičom o ktorých napísala: „Šťastní sú tí, ktorí dostali od svojich rodičov prvé zrnká viery.“ Raz počas modlitby mala videnie o dvoch lampách. V jednej nebol olej a tá druhá bola naplnená až po okraj. To spôsobilo, že z druhej lampy pretekal olej do prvej, prázdnej lampy. Pre Pauline predstavovala prázdna lampa vieru v jej rodnom Francúzsku, ktoré sa ešte vždy spamätávalo z následkov Veľkej francúzskej revolúcie. Plná lampa bola silná viera katolíkov v misiách.

Pod vplyvom tohto videnia sa v nej zrodila myšlienka o vytvorení Diela šírenia viery. V rodinnej továrni na hodváb oslovila pracovníkov a zorganizovala ich do skupiniek po desať. Každý z nich sa zaviazal, že sa denne pomodlí desiatok svätého ruženca za misie a týždenne aj finančne prispeje na tento úmysel. Každý člen skupiny potom našiel desať priateľov a tí urobili to isté. O krátky čas sa iniciatíva rozrástla na mohutné hnutie, ktoré sa začalo šíriť aj za hranice Francúzska. V roku 1922 bolo ústredie tohto hnutia nazvaného Dielom šírenia viery presťahované do Ríma a dielo dostalo titul pápežské. Riadenie nad ním prevzal pápež a začlenil ho do Kongregácie pre evanjelizáciu národov. Neskôr sa k nemu pridali ďalšie tri diela, z čoho vznikli Pápežské misijné diela v dnešnej podobe. Božia služobnica Pauline bola tou iskrou, ktorá zapálila veľký oheň a ovocie jej úsilia sa stalo prameňom sily a nádeje pre misijnú cirkev. V súčasnosti je ukončený jej proces blahorečenia a čaká sa na stanovenie dátumu jej beatifikácie.

Zdroj: Katolícke noviny č.42/2017 dodala Jozefína Gajdovčíková

Exercičný dom sv. Ignáca z Loyoly v Prešove ponúka duchovné cvičenia

Prešov 18. októbra (TK KBS)

Exercičný dom svätého Ignáca z Loyoly v Prešove ponúka nasledovné termíny duchovných cvičení v novembri a v decembri 2017.

TERMÍNY:

13.-19. 11. Žiť z najväčšej nádeje - 4. týždeň DC Viliam Karľa SJ

16.-19. 11. Budem stáť pred Pánom Jozef Šuppa SJ

20.-24. 11. DC pre kňazov Jozef Šuppa SJ

27. 11.-3. 12. Mária, blahoslavená ktorá uverila Branislav Beniač SJ

4.-7. 12. Kam smeruje môj život? Ján Majerčák SJ

4.-7. 12. Hľadať a nájsť svoje miesto Jozef Šuppa SJ

13. 12. Duchovná obnova pred Vianocami Branislav Beniač SJ

14. 12. Duchovná obnova pred Vianocami Ján Majerčák SJ

15. 12. Duchovná obnova pred Vianocami Viliam Karľa SJ

16. 12. Duchovná obnova pred Vianocami Jozef Šuppa SJ

Na duchovné cvičenia sa možno prihlásiť písomne (na adresu: Exercičný dom, Pod Kalváriou 81, 080 01 Prešov), telefonicky (051 7460 511; 0948 892 929) v pracovných dňoch od 8.00 do 16.00 alebo e-mailom (domsj.po@gmail.com).

Ako vyzerá generácia rehoľníkov v Rakúsku a čo je pre ňu povzbudením

Viedeň 12. októbra (KAP) Ako vyzerá mladá generácia rehoľníkov v Rakúsku a čo je pre nich povzbudením? Aby zodpovedali tieto otázky, odštartovali rakúske rehoľné spoločenstvá pred pár dňami sériu videonahrávok.

V krátkych spotoch informujú o tom, ako vyzerá ich bežný deň, hovoria o svojom povolání a o svojej práci a mnoho ďalšieho. „Jednoducho ponúkajú autentický pohľad do sveta, v ktorom žijú, otvárajú svoj svet,“ hovorí Ferdinand Kaineder, vedúci mediálneho úradu rehoľných spoločenstiev v rozhovore pre „Kathpress“. „Ľudí zaujíma, čo dnes vedie mladých ľudí k tomu, aby šli do kláštora a chcú vedieť, aké to potom je žiť takýto život.“ Viac než 10 000 záujemcov si už pozrelo nahrávky. „Záujem je obrovský.“ Rehoľníci rozprávajú denne v krátkych videospotoch o tom, prečo vstúpili do kláštora, ako sa cíti človek, keď si prvý raz oblečie rehoľné rúcho, ako sa už v období puberty vyrovnáť s frázou, že viera „nie je cool“, a prečo nie sú ani rehoľníci uchránení od toho, aby sa zaľúbili.

Kaineder pozoruje aj ďalší posun vpred - mladí rehoľníci sú viac než predtým vzájomne poprepájaní aj mimo svojich vlastných rehoľných spoločenstiev. A nielen tak normálne, ale i cez sociálne médiá. Mediálny úrad rehoľných spoločenstiev chce aj v tomto smere podporiť mladých rehoľníkov. Okrem toho sa už niekoľko rokov konajú napríklad pravidelné celorakúske „stretnutia mladých rehoľníkov“. Naposledy sa uplynulý víkend stretlo 26 mladých rehoľníčok a rehoľníkov z celého Rakúska v opátstve Göttweig.

Zdroj: www.tkkbs.sk

(dodala Anna Sabolová ml.)

Šarské oznamy

V ČASE OD 23.10.2017 DO 29.10.2017

Vedenie modlitieb pred sv. omšami: V týždni 29.10.-4.11. vedie modlitby pred sv. omšami p. Mária Vasilová (Železničná ulica).

Nácvik zboru: V sobotu 28.10. popoludní o 13³⁰ bude v pastoračnom centre nácvik detského zboru. Zvlášť pozývame budúce prvoprijímajúce deti.

Sv. Ján Pavol II.: Keďže je dnes nedeľa, neslávi sa spomienka na tohto sv. pápeža, ale v osobných modlitbách ho prosíme o orodovanie za nás.

Spovedanie: Počas nasledujúceho týždňa pozývam ku sviatosti zmierenia pred novembrovým prvým piatkom i pred slávením „dušičkového“ času spojeného s odpustkami pre zosnulých.

1. november: V tento deň po pobožnosti na našom cintoríne (14⁰⁰) budem požehnávať nové náhrobné kamene-pomníky vašich blízkych. Nahláste ich prosím v sakristii.

2. novembra: Budeme sláviť spomienku na všetkých verných zosnulých. Sv. omšu s týmto úmyslom budem sláviť o 8⁰⁰ v starom kostole. Podvečer bude sv. omša o 18⁰⁰ v novom kostole a bude obetovaná za tých zosnulých, ktorých mená napíšete na lístok a vhodíte do označenej skrinky. Váš ľubovoľný milodar, ktorý k tomu pripojíte, bude použitý na opravy kostola sv. Joachima a Anny. Rovnako tak milodary z požehnaní náhrobných kameňov.

Sviečka za nenarodené deti: Každoročne sa 2. novembra koná akcia s názvom „Sviečka za nenarodené deti“, ktorú organizuje Fórum života. Jej cieľom je, aby si ľudia okrem svojich blízkych zosnulých spomenuli aj na nenarodené deti, ktoré zomreli pri potrate, či už prirodzenom alebo umelom. K tejto akcii sa môžete pripojiť zapálením sviečky v oknách svojich domovov vo večerných hodinách 2. novembra. Sviečky si môžete vyzdvihnúť za 1€ v sakristii. Svojím príspevkom podporujete aktivity Fóra života v činnosti pre podporu života.

Zmena času: V noci z 28. na 29. októbra sa mení čas. O 3⁰⁰ posúvame hodiny na 2⁰⁰. So zmenou času sa mení aj čas slávenia večernej sv. omše z 18³⁰ na 18⁰⁰. Sv. omša v utorok ráno mení od novembra miesto i čas slávenia – presúva sa do nového kostola na 8⁰⁰. (31. októbra ešte v starom kostole o 6³⁰).

Rozpis lektorov:

30. nedeľa v cezročnom období: 8.00 hod. – r. Bankovičova; 10.00 hod. - r. Baranska.

Predmanželské ohlášky:

Oto Orban, syn Ota a Ľudmily rod. Kulhovej, bývajúci v Prešove a **Zuzana Tkáčová**, dcéra Milana a Viery rod. Sotákovej, bývajúca v Čemernom, ohlasujú sa 3. krát.

LITURGICKÝ PROGRAM OD 23.10.2017 DO 29.10.2017

PONDELOK 23.10.2017 <i>Sv. Jána Kapistránskeho, kňaza</i> <i>(ľubovoľná spomienka)</i>	Sv. spoveď: 16 ³⁰ Sv. omša: 18 ³⁰ ZBP Ján Jenčo (70 rokov) Poklona Sv. Olt.: 19 ¹⁵
UTOROK 24.10.2017 <i>Sv. Antona Máriu Clareta, biskupa</i> <i>(ľubovoľná spomienka)</i>	Sv. omša (JaA): 6 ³⁰ ZBP Antónia
STREDA 25.10.2017 <i>Sv. Maura, biskupa (ľubovoľná</i> <i>spomienka)</i>	Sv. spoveď: 16 ³⁰ Sv. omša: 18 ³⁰ + Karol, Anna, Tomáš (detská)
ŠTVRTOK 26.10.2017	Sv. spoveď: 16 ³⁰ Poklona Sv. Olt.: 17 ³⁰ Sv. omša: 18 ³⁰ + Igor Bankovič
PIATOK 27.10.2017	Sv. spoveď: 16 ³⁰ Sv. omša: 18 ³⁰ + Jozef a Anna Kochanoví (mládežnícka)
SOBOTA 28.10.2017 <i>Sv. Šimona a Júdu, apoštolov</i> <i>(sviatok)</i>	Sv. omša (JaA): 18 ³⁰ ZBP Margita Baníková, Miroslav a Jolana Hencovskí
NEDEĽA 29.10.2017 30. NEDEĽA V CEZROČNOM OBDOBÍ	Sv. omša: 8 ⁰⁰ za farnosť Sv. omša: 10 ⁰⁰ + Júlia Knapíková Sv. ruženec: 14 ³⁰

“Žiadny múdry človek si neželal byť mladším.” (Jonathan Swift)

VYDÁVA

Združenie veriacich PRO NOBIS Čemerné

Tehelná 266, 093 03 Vranov nad Topľou; tel.č. 057/4426 286; 0908 047 220;

Redakciu vedie: M. Stanko; Jazyková úprava: M. Majzlíková; Grafická úprava: R. Majzlík

Vaše pripomienky, príspevky a návrhy čakáme na mariannum@gmail.com vždy vo **štvrtok** do **12:00**

Redakcia si v prípade potreby vyhradzuje právo upravovať uverejňované príspevky.